

Posudek na bakalářskou práci Lucie Polanské

Expresivní terapie v kontextu psychologie zdraví

Zpracovala Gabriela Málková, Ph.D.

Práce Lucie Polanské se věnuje vztahu expresivní terapie a zlepšení nebo upevnění zdraví člověka a kvality života. Slibuje také zjistit, jaké prostředky a metody expresivní terapie lze využívat a vhodně kombinovat v oblasti osobnostního růstu, podpory zdraví a prevence.

Práce je teoretická, je čtivá a po formální stránce poměrně dobře zpracovaná.

Nedokáži posoudit, do jaké míry je téma předkládané práce nové a aktuální. Literatura, se kterou autorka pracuje, je především česká, mnohdy populárně naučná a přehledová, nebo dokonce učebnicová- což aktuálnost a závažnost tématu moc neslibuje. Jediným výjimečným zdrojem se zdá být kniha Rogersové, kterou autorka také překládala pro potřeby atestace kursu na FHS.

K obsahu předkládané práce budu mít několik poznámek. Z hlediska metodologického se mi zdá nedopracovaná už první fáze tvorby textu, tedy formulace otázek výzkumu. Autorka předkládá hotové výzkumné otázky aniž by k jejich formulaci nabídla teoretická východiska, problematizaci nebo nějakou argumentaci, z níž by potřeba sledovat to, co výzkumné otázky slibují, vyplývala. Nezasvěcený čtenář se nutně musí ptát- proč je třeba zjišťovat, zda „...mohou expresivní terapie přispět ke zlepšení a upevnění našeho zdraví?“ není to tak trochu nadbytečná otázka? Není snad terapie záležitostí ve vztahu ke zdraví samozřejmou? Není to snad její poslání? Proč se potřebujeme ptát, „ jakým způsobem se mohou expresivní terapie podílet na prohloubení kvality života?“ Proč se potřebujeme ptát na prostředky a metody expresivní terapie využitelné v oblasti osobnostního růstu,. Podpory zdraví a prevence? Není to snad opět otázka sledující samozřejmé vztahy nebo důsledky?

S problémem formulace výzkumných otázek souvisí i otázka výběru literárních zdrojů. Jak už jsem naznačila, staví předkládaná práce na téměř výhradně českých, popularizujících publikacích. Má-li být bakalářská práce vědeckou prací základní úrovně, měla by alespoň v minimální míře usilovat o práci s vědeckými publikacemi, s publikacemi z výzkumu a pokud možno aktuálního výzkumu. V předkládané práci s místo poznatků z výzkumných studií objevují až příliš často citace ze sekundární literatury. Možná by kvalitní řešerše

problému v některém z vyhledávačů odborných publikací pomohla také lépe výzkumné otázky vystavět...

Obsah předkládané práce tvoří z jedné poloviny terminologická a pojmová výkladová část (s. 7-31). Možnostem expresivní terapie je věnováno 15 stran, „konkrétním(?) možnostem expresivní terapie pak stran 10.

Odpovědi na otázky postavené v úvodu práce má čtenář pravděpodobně sám vysuzovat nebo tušit v průběhu pročítání textu- autorka totiž nenabízí žádnou systematickou metodu zpracování výzkumných otázek, nepředkládá žádná data ve smyslu podložených , myšlenkově a argumentačně propracovaných logických formulací. Závěr „ bádání“ je tedy podobně jako formulace výzkumných otázek jen konstatováním, kterému přecházelo povídání o ledasčems z oblasti psychologie zdraví a expresivní terapie.

Pokud budu uvažovat o předkládané práci jako badatelské práci základní úrovně, budu v ní nutně postrádat základní principy a postupy, které vědecký přístup vyžaduje. To je dle mého názoru vážný nedostatek, který se projevuje absencí problematizace a náležité formy formulace výzkumných otázek, logické výstavby textu a aplikace vhodné metody ověření či prozkoumání výzkumných otázek a tím také absencí podložených a relevantních závěrů.

I přes uvedené výhrady práci Lucie Polanské doporučuji k obhajobě, navrhuji hodnocení známkou 3.

Gabriela Málková, Ph.D.

V Hostivici 19.8.2009